איך יודעים שבא אביב?

מילים ולחן: דתיה בן דור

איך יודעים שבא אביב?
מסתכלים סביב סביב
ואם רואים שאין עוד בוץ בשבילים
ואם רואים שנעלמו המעילים
ואם פרג וגם חרצית
לכבוד החג קישטו ארצי
או יודעים (או יודעים)
שבא אביב (שבא אביב)
או יודעים שבא אביב,
או יודעים שבא אביב.

איך יודעים שבא אביב?
מסתכלים סביב סביב
ואם רואים המון ידים חרוצות
נושאות סלים כבדים עם יין ומצות
ואם שרים "שמחה רבה- "
"אביב הגיע, פסח בא"
או יודעים (או יודעים)
שבא אביב (שבא אביב)
או יודעים שבא אביב,
או יודעים שבא אביב

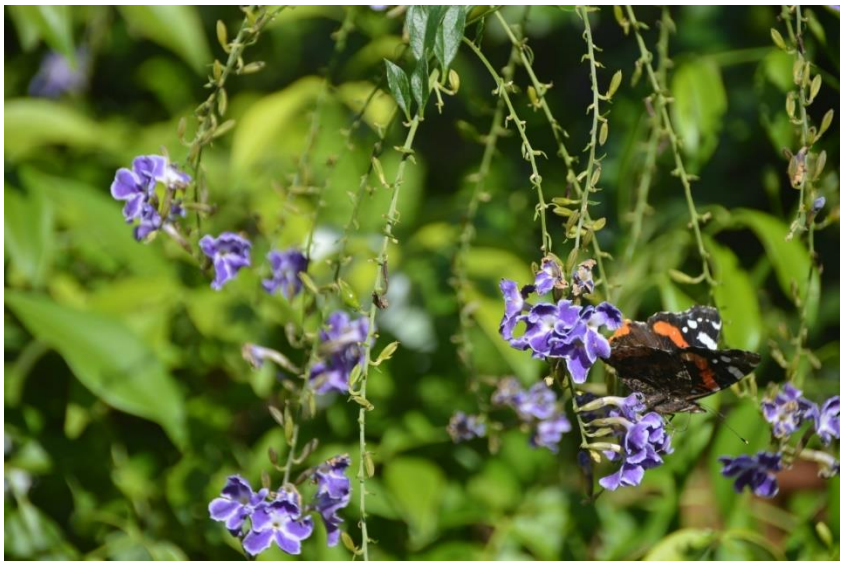

| מהמערכת |

אז איך יודעים שבא אביב? השדות ירוקים, הפרחים פורחים, השמיים כחולים ועוד קצת אפורים, יש עוד בחירות, והאירועים בקיבוץ חוזרים!

האביב כתמיד מסמל התחדשות, התעוררות וכמובן גם מחשבות על חירות. השנה יותר מתמיד האביב מסמל את תחילתו של השינוי שהביאה השנה האחרונה- הסגרים מאחורינו, מקומות עבודה ובילוי נפתחו, מותר לחגוג יחד את הסדר ו'סובב גל און' שוב חוזר, כי יש על מה לספר!

יחד עם כל הדברים החיובים שמביא איתו האביב, גם הנחשים מתחילים להתעורר, שימו לב ושימרו על עצמכם.

קול קורא- בניגוד לרובנו אחרי כל הסגרים שעברנו, בחודשים האחרונים הביטאון מרזה והוא רוצה להעלות חזרה במשקל, לשם כך הוא זקוק לעזרתכם!

צוות הביטאון מזמין את כולם להציע רעיונות למדורים חדשים וכתבות, ובנוסף מחפש כותבים וכותבות נוספים להצטרף לצוות, מחכים לכם 😊

*כל מי שעברו/חזרו לאחרונה לגור בקיבוץ, או שימי ההולדת שלהם לא היו מעודכנים בביטאונים האחרונים- מוזמנים לשלוח למייל הביטאון עידכון על תאריכי ימי ההולדת bitaon.galon@gmail.com

קריאה מהנה,

צוות הביטאון

| לזכרם - פברואר |

יורם גור	21.2.1962	יוכבד מרקוס	18.2.1989
גוטה יוסלזון	11.2.1967	חיים אנגלסברג	11.2.1996
אורי מילינסקי	27.2.1967	אתי קופרמן	27.2.1996
אסתר רוזלינסקי	1.2.1980	אבי לעאל	1.2.1997
ציפורה אייזנברג	1.2.1986	שמריהו גנטק	10.2.2009
יצחק גלוזמן	1.2.1989	ציפורה מילינסקי	2.2.2014
		עמוס קרן	22.2.2019

| לזכרם – מרץ |

יוסי שוורץ	5.3.1969	אסתר פיימן	7.3.1998
זליג שושן	5.3.1970	אברהם נוף	28.3.1999
מדז'ה צמח	15.3.1981	בלה גל	21.3.2006
בלה אורן	7.3.1984	אסתר גורן	19.3.2011
אירווינג קרפ	10.3.1993	אריה קובו	12.3.2015
אורית אלירז	7.3.1995	שולמית אמיתי	18.3.2016
		מרדכי כפרי	1.3.2018

קורונה 2021

בימים אלה לאור ההקלות הבאות אלינו לטובה אנו מתאימים עצמנו להנחיות בכל ענפי הקיבוץ!
קהילת גל און ממשיכה להתחסן ומועברים לכם מעת לעת עדכונים לגבי מספר המתחסנים בקיבוץ.
ממשיכים ומבקשים מכם, להקפיד על היגיינה, חבישת מסכות ומניעת התקהלויות.
מי שנכנס לבידוד מתבקש לעדכן את עליזה רכזת הבריאות והרווחה.
ממשיכים לעודד ולבקש מכל מי שטרם התחסן לעשות זאת בהקדם, מוזמנים להתייעץ עם צוות המרפאה ולהתחסן למענו ולמעננו.

חינוך

צוותי העובדים המסורים בגיל הרך ובחינוך החברתי חזרו לעבודה מלאה, הילדים בכל הגילאים חזרו למסגרות ובתקווה שהשגרה רק תמשיך!
יש לציין שכל עובדי החינוך הקבועים של גל און מחוסנים מלבד עובדת אחת שאינה עובדת ישירה של גל און והיא מבצעת בדיקות קורונה שוטפות.
תקופה קצרה לאחר בחירתה של אביבית דנינו מגת לתפקיד מנהלת החינוך החברתי, היא הודיעה שהיא נאלצת לסיים את העבודה בגל און מסיבות אישיות שלה, תודה ובהצלחה לאביבית.
זמן קצר לאחר מכן שמחנו לעדכן שאורלי כפרי מונתה לתפקיד מנהלת החינוך החברתי, בשלב זה אורלי גם ממשיכה להוביל את בית פיסטוק עד שנמצא מוביל/ה מתאימים לתפקיד שי/תחליף אותה.
אורלי נכנסה לתקופת חפיפה ותקבל ליווי בביצוע התפקיד, נאחל לאורלי המון בהצלחה!

אפליקציית "מקומי"

בהתאם להחלטת הנהלת קהילה על התקשרות עם חברת "מקומי", בשעה טובה ולאחר תהליך בנייה והטמעה של המערכת בגל און אנו יוצאים לדרך בהשקת האפליקציה.

הועבר לכולם בהודעות הרשמיות קישור להתקנת האפליקציה ואנו מבקשים מכולם להתקינה בהקדם.

האפליקציה מכילה קבוצות שליחת מידע ממקדות ע"פ תחומי מידע: תשתיות, הודעות כלליות, תרבות (כולל רישום לאירועים), נוי, ביטחון, בטיחות בדרכים, מרפאה, קריאות שירות (דיווח על תקלות חשמל, מים אינטרנט, כבלים והזמנת בלוני גז), כולבו וכו'.

בנוסף המערכת כוללת אלפון עם כל מספרי הטלפון של כל חברי הקהילה עם אפשרות לחייג ישירות ממקומי או לשלוח הודעות בואטספ או SMS וגם אתר אינטרנט.

בנוסף לכך היא כוללת מערכת הצבעה דיגיטלית (קלפי דיגיטלית) שתפעל בהתאם להזדהות אישית ומאובטחת, נערוך בקרוב פיילוט של הפעלת המערכת יחד עם ועדת הקלפי.

החל מתאריך 01/04 כל ההודעות הרשמיות יועברו רק דרך המקומי.

תודה גדולה ללילך על בניית מסד הנתונים ותפעול המערכת!

צוות נראות הקיבוץ

בהמשך לבוקר ההנהלות שקיימנו ולדיון בהנהלת הקהילה החלטנו על הקמת צוות לשיפור נראות הקיבוץ, פורסם קול קורא להקמת הצוות.

מטרת הצוות היא לעסוק בנושאים הקשורים לשיפור מראה/חזות היישוב, ניקיון היישוב, נוי בשטחים הציבוריים, איכות סביבה ומחזור.

מוזמנים להצטרף.

גנרטור

בשעה טובה הסתיים פרויקט הגנרטור, הוא הוצב במבנה המיועד והמותאם, חובר לרשת החשמל, בוצעה לו בדיקה בגל און והוא קיבל את האישור הנדרש.

תודה גדולה לגלעד, שמעון, עמיר, מלקום, גיא ויעלה על פועלם לביצוע והצלחת הפרויקט.

נותר רק לאחל שהגנרטור ישרת אותנו נאמה לשנים רבות!

חג פסח שמח לבית גל און!

ברי מאירוביץ'

| **תמונת החודש** | צוות הביטאון

החודש שתי תמונות אשר מייצגות (בתקווה..) את המעבר מתקופת הזום והחזרה אל אירועים אמיתיים!

מערכת הביטאון מברכת את הכותב המסור שלנו **יוסי גל** עם יציאתו לאור של הסיפור הקצר הראשון שלו *"הדודה הקוראנית"*, הסיפור מופיע באלבום ***"מסביב לעולם" בהוצאת חנוך סער.***

הסיפור מוגש לכם בהמשך הביטאון. האלבום עצמו נמצא גם בספריה.

מערכת הביטאון מאחלת ליוסי המשך כתיבה פורייה ומבקשת להזכיר לכולנו איפה קראתם אותו לראשונה.

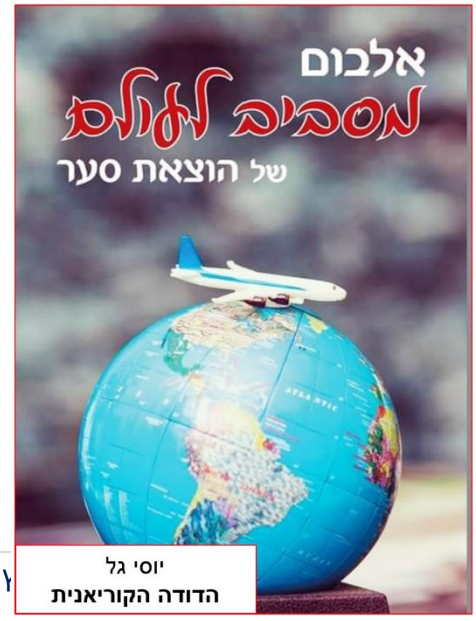

| **האקדמיה ללשון עברית** | שירה שוורצמן

האקדמיה ללשון העברית פנתה לציבור הישראלי שיבחר שורות בעלות משמעות, מנאום, מציטוטים בלתי נשכחים ומשירים עבריים מוכרים. להלן כמה משפע השורות היפות ביותר שנבחרו על-ידי הציבור. באיזו שורה הייתם אתם בוחרים...?

שדות ביקשו אל הגשם
הגלים ביקשו אל החוף
ואני ביקשתי את ליבך לקטוף
אביב גפן

כשהפסיק אוהב ת׳נקודה
תמיד הוא אומר לה
חוזר ואומר לה
שהוא פסיק על ידה
יוסי בנאי

תמיד הכי חשוך לפני עלות השחר
שלום חנוך

אם לאהוב זה לא עולה כסף, למה כולם קמצנים באהבה?
מאיר שלו

מה שמצדיק יותר מכול
את הבדידות את הייאוש הגדול
הוא העובדה הפשוטה, החותכת
שאין לנו בעצם לאן ללכת
דוד אבידן

שמור על המעט שיש לי
על האור ועל הטף
על הפרי שלא הבשיל עוד
ושנאסף
נעמי שמר

הכניסיני תחת כנפך, והיי לי אם ואחות
חיים נחמן ביאליק

כשאנשים חזקים נשברים, השבר יותר גדול והרסיסים יותר קטנים
מאיר שלו

הנורמליות היא בריחה מהחיים
עמוס עוז

מבדידות האנשים הופכים קשים
מעטים יוצאים ממנה נשכרים
יהונתן גפן

צבי אומר שגשמים כאלה מזיקים לחקלאות
ואני חושב כמה חם בבית, ואיזה מסכנים – החיילים
ששוכבים עכשיו בבוץ
אריק איינשטיין

והילד הזה הוא אני
יהודה אטלס

אם את מחייכת מתעייפים הרעיונות הרציניים
יהודה עמיחי

להביט לא אחדל ולנשום לא אחדל
ואמות ואוסיף ללכת
נתן אלתרמן

הוא לא ידע את שמה
אבל אותה צמה
הלכה עימו לאורך כל הדרך
חיים חפר

הייתי יורד בתחנה הישנה
והיא הייתה לי מדינה אחרת
מדינה של מציאות בהמתנה
קובי אוז

יש יפות ממנה אך אין יפה כמוה
נתן אלתרמן

וכך הבינה הביצה שלביצה קשה לחיות, אם היא רוצה להיות לא היא, אלא אחת הפטריות
דן פגיס

אמונה באלוקים זה אדון עולם אשר מלך.
לא שזה עושה את החיים קלים, לא שאין עצבות. יש הכול, אבל יש שמיים מעל הראש
זלדה

בכל פעם שאני שר
משהו בי נשבר
זו הדרך שלי
לתת לך את עצמי
עד מחר
נתן זך

| אנשים טובים באמצע הדרך | איריס נבו מפרגנת לחיים לב

מה שמאפיין את חיים זו נתינה ללא גבולות, מבית הארחה ועד בית אבות,

בפעילויות שונות בקיבוץ: איסוף אבטיחים וחלוקה לותיקים, חלוקת עודפי מזון מבית הארחה לחברים ולחדר אוכל (במקום לזרוק), תיקוני אינסטלציה וכל זה במאור פנים וחיוך תמידי.

הודעת מערכת: *לאחר מספר שנים של מדור 'אנשים טובים', המדור יסיים בקרוב את דרכו (לעת עתה). הצעות למדורים חלופיים יתקבלו בברכה!*

(בתחתית המאמר מפורסם שאלון קצרצר אותו אתם מוזמנים ומוזמנות למלא).

זהו הבחירות נגמרו ויש תוצאות אמת.

בקבוקי הוויסקי של אלו שהטביעו את יגונם בשלישי אחרי המדגם זרוקים בפינת המיחזור, לצד בקבוקי השמפניה שנפתחו בחמישי בערב עם היוודע תוצאות האמת וכמובן גם בהפוך. ממשלה עוד רחוקה מלקום אך חשוב לי כבר עתה לחלוק מספר תובנות ראשוניות עם שמונת קוראי/קוראותי הנאמנים (כזכור בביטאון הקודם פורסם סקר קצר עליו ענו שמונה קוראים או קוראות, **תודה**).

בין מה למה בחרנו – בכאוס הפוליטי של מדינה בהפרעה עלה לבמה למערכה הרביעית עם חבוט, שגם אחרי 73 שנות עצמאות ואלפי שנות היסטוריה לא מצליח להגדיר לעצמו סט של הסכמות על בסיסן ניתן להמשיך לחיות פה ביחד. עמק הבכא הפוליטי מלא באלפי מטרות דמה של סיבות על מה לריב, כשאיש לא מצליח לדייק ולהגדיר על מה כן ניתן להסכים ואפילו לא על מה באמת מתמודדים פה.

מעבר לסיפור של ביבי לא ביבי, לי לא ממש ברור על מה יצאנו למערכה רביעית? זה הפרוגרסיביות מול השמרנות, האמונה מול מדע, ואולי כמו שגורס דוקטור בן חיים, זה עדיין ישראל הראשונה נגד ישראל השנייה.

יתכן, ואני אומר זאת בזהירות, שהחבירה האפשרית בין מנסור עבאס השמרן המוסלמי לשמרנים היהודיים מהליכוד דרך החרדים ועד לסמוטריץ, מראה לנו לאן נושבת הרוח, ותוציא בשעה טובה את העוקץ מן היריבות האנכרוניסטית בין גנרל שמאל ובריגדיר ימין שמהווים רק סטיגמה ואין מאחוריהם גיסות אידיאולוגים אמיתיים.

61 מול 59 לצד האחד איננו ניצחון ענק, ביחוד משום שגם המערכה הקודמת הסתיימה בתוצאה דומה (62 מול 58 לפני העריקה), אך מדובר באבן דרך במאבק על איך יראה הסיפור הישראלי.

<u>שורות קצרות של פסח על "מה נשתנה" בבחירות 2021:</u>

אחוז ההצבעה- ירידה של 4% באחוזי ההצבעה בבחירות 2021 לעומת בחירות 2020 (כ- 67% הפעם לעומת כ-71% ב 2020). נראה שהירידה באחוזי ההצבעה גבוהה משמעותית במה שמכונה ערי ביבי כמו ירושלים ובאר שבע, בהשוואה לערים המזוהות עם גוש השינוי כמו תל אביב וגבעתיים. כמות המפלגות –13 מפלגות ישלחו נציגים לכנסת ה- 24. מדובר בשינוי מגמה לאחר ירידה מתמשכת

בכמות המפלגות החל מהבחירות לכנסת 15 בשנת 1999 (למעט חריג 1), ירידה שהגיעה לתחתית בבחירות הקודמות בהן רק 8 מפלגות עברו את אחוז החסימה.

כולי תקווה שכמות המפלגות הגבוהה אשר מקשה מאוד על המשילות, תזרז דיון ציבור ושינוי בשיטת הבחירות שלנו.

המגזר הערבי- 10 מנדטים ניתנו הפעם למפלגות הערביות לעומת 15 מנדטים בבחירות 2020. למרות זאת ועל רקע יחסי הכוחות בין הגושים, יתכן ומדובר בפריצת דרך. ההיסטוריה תשפוט ולדעתי לחיוב את בנימין נתניהו, על כרטיס הכניסה לסיפור הישראלי אותו הוא העניק לחברה הערבית במגעיו עם מנסור עבאס.

המהפכה הוורודה- הצלחתה של מרב מיכאלי, תפקידן המשמעותי של נשות המחאה בבלפור לצד ההצלחה של מנהיגות בעולם בהתנהלות מול מגפת הקורונה, מסמנות להבנתי עידן חדש בפוליטיקה ובחברה הישראלית. עידן טוב יותר בו החלטות יתקבלו על בסיס יותר אמפתיה והקשבה וקצת פחות טסטוסטרון. השלב הבא יהיה לתקוותי שילוב נשים ברשימות החרדיות לכנסת.

מחאת בלפור- למחאת בלפור היתה לדעתי השפעה אדירה על הניצחון של מפלגות השינוי. בשלושת החודשים האחרונים התחולל פה קרב על התודעה. על איך ייתפס בנימין נתניהו- כגאון החיסונים והסכמי השלום או כמנהיג חלש ומושחת. ביבי הצליח להנכיח את עצמו ואת הצלחותיו בכל אולפן רדיו וטלוויזיה. מחאת בלפור שהתחילה כרבע מנדט אנרכיסטי הצליחה בנחישות לספר את הסיפור הנגדי. המחאה שנמשכה כ- 40 שבועות היא שהולידה בקרב החלק הפרוגרסיבי בעם את התחושה שהשינוי אפשרי.

אני לפחות אומר תודה ענקית לכל מי שלקח בה חלק.

זהו עד כאן להפעם, בתקווה שבביטאון הבא אוכל כבר לכתוב על ממשלה מתפקדת.

אתם מוזמנים ומוזמנות לתת לי משוב על המאמר דרך הלינק המצורף:

https://forms.gle/frfxaZpq5t4VRmbu7

כמויות וימי גשם עונת 2020 2021											
		אוקטובר	נובמבר	דצמבר	ינואר	פברואר	מרץ	אפריל	מאי	סה"כ	
סה"כ	כמות גשם	0	117	46	143	90	35	0	0	0	
	ימי גשם	0	5	5	6	4	4	0	0	0	
1											
2											
3											
4			3				10				
5			43	7		12					
6			4								
7											
8											
9											
10											
11											
12							9				
13											
14				4	4						
15			12		19						
16				24		16					
17				6							
18					74	48					
19						14					
20					38						
21					1						
22											
23				5							
24											
25							13				
26			55				3				
27											
28											
29					7						
30											
31											

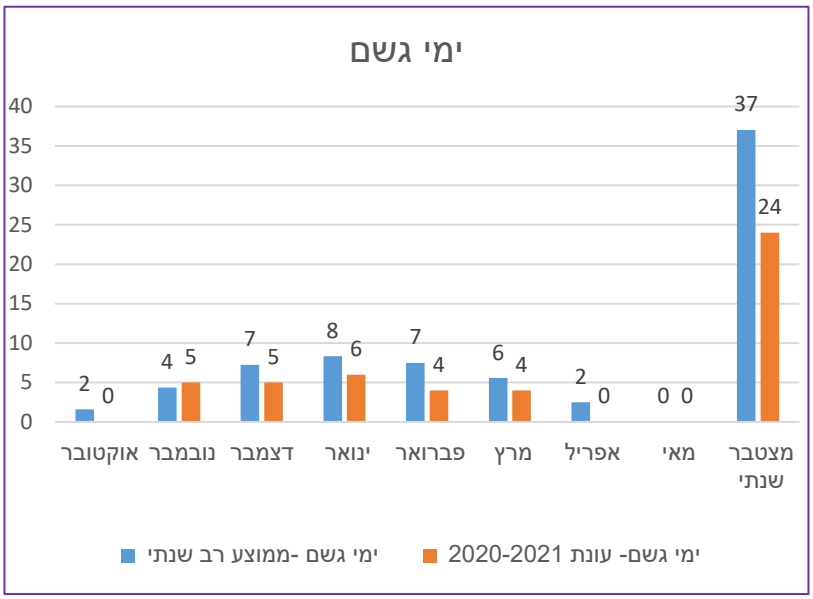

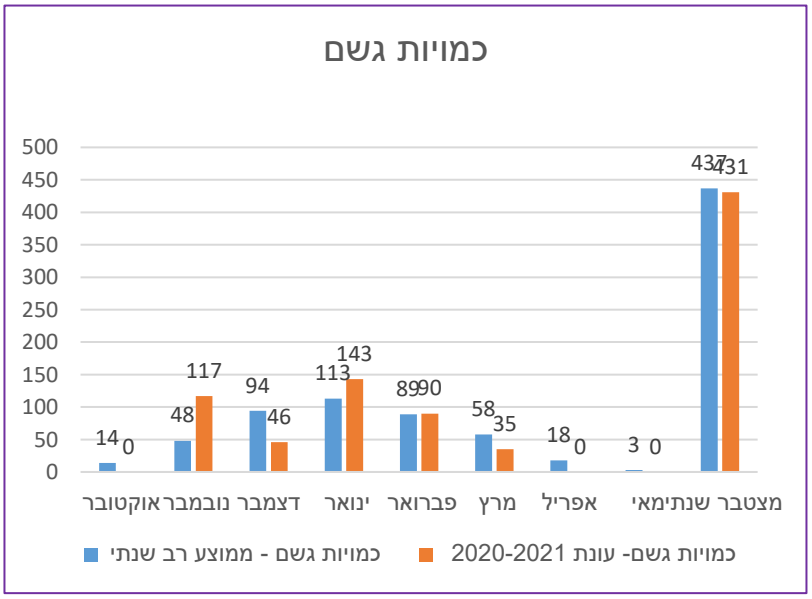

| בריאות |

הקורונה כמעט מאחורינו ונקווה לחזור במהרה לחיי השיגרה.

עונת האביב בפתחנו והנחשים מסתובבים ביננו. בבקשה היו עירניים והסבירו לילדים על הזהירות מפניהם.

במרפאה יהיו קצת שינויים בשעות הקבלה בשבוע החג. אנא עקבו אחרי הלוז

לגבי תורים לרופא בבקשה- לא לצלצל אלי לפרטי להזמין תור אלא בשעות הקבלה של האחות.

נאחל לזאביק החלמה מהירה וחזרה מהירה הביתה. החלמה מהירה גם ליהודית כהן ושמעון חן.

לכל קהילת גל און חג אביב שמח,

מכל צוות המרפאה

קימי אשתי – או קים יונג האה, בשמה המלא – הגיעה לארץ כסטודנטית דרום-קוריאנית ואחר כך, כחלק מפרויקט חברתי, באה להכיר וללמוד מה זה קיבוץ. שם, על המדרגות ליד מפעל המנועים של הקיבוץ, נפגשנו לראשונה. אמרנו כמה מילים באנגלית, ניהלנו כמה מגעים ב"אינטימית" והבענו לא מעט רגשות ב"אהבית". השאר, כמו שאתם מבינים, זה היסטוריה של שלושים וחמש שנה.
יחסים אינטימיים כן, אבל יחסים דיפלומטיים לא התקיימו בין ישראל לדרום קוריאה באתה תקופה. עם צפון קוריאה, אגב, לא היו יחסים אז וגם אין היום.

הריחוק מהבית לא היה קל לקימי ולכן חיפשנו בכל דרך את הקוריאנים המעטים שחיים בישראל. לא זוכר בדיוק איך, ובואו לא נשכח – אנחנו כמה שנים טובות לפני עידן האינטרנט, הכרנו והתחברנו די מהר לחיים זמיר וללי האה סו, גם הם זוג נשוי מעורב כמונו.
את השאלה "איך הכרתם" אני שומע עד היום, וכמובן לא החמצנו את ההזדמנות לשאול אותה את חיים והאה סו. חיים סיפר איך הם נפגשו בפאב ליד נמל אינצאן בקוריאה הדרומית, כשחיים עבד כספן על אוניית צי הסוחר שנשאה אז דגל רומני. חיים המשיך בעברית, כשקימי והאה סו מנצלות כל רגע לדבר בשפתן. איך האה סו היפיפייה – וסלחו לי על הסלנג הכל כך לא רלוונטי של שנות השמונים – התלבשה עליו.
חיים והאה סו גרו באשדוד, היא למדה עברית באולפן ועבדה כמתרגמת בבורסת היהלומים ברמת גן.
קחו מערכת יחסים של זוג נשוי עם מנטליות תרבותית דומה ותכפילו ב-220 כדי להבין את עוצמת המתחים והחיכוכים, הדילמות והעימותים, או כל מילה אחרת שמבטאת קשיי תקשורת ופערי תרבות, כדי להבין מה קורה בין בני-זוג מרקע כל כך שונה. לנו עוד יש מזל, כי קימי למדה בארצות הברית ולכן כבר נחשפה לתרבויות אחרות. אבל הקשר של חיים והאה סו ממש לא הלך חלק. בין הפלגה להפלגה חיים מצא אצלי אוזן קשבת וניצל כמעט כל פגישה לדבר על הפערים, כשאני לוקח לעצמי לרוב את עמדת המקשיב. מעבר להבדלי השפה והמראה החיצוני, האוכל, הנימוסים ומה לא, היה שם תמיד גם פער בסגנון הדיבור. הקוריאנים, להבדיל מאיתנו, הישראלים, מעדיפים להקשיב ורק אז לענות. להאה סו וגם לקימי קשה עד היום עם הדיבור המתפרץ והטונים הגבוהים וגם עם העובדה שכולם מדברים אל כולם ללא גינוני כבוד והתחשבות בהיררכיה.

משהו בהאה סו תפס אותי כבר בהתחלה. היא נראתה דקה ושברירית, אבל היציבה שלה שידרה המון כוח. היא דיברה בניגון ילדותי שכל מי שצפה בסדרה קוריאנית שמע אותה מפיהן של הדמויות הנשיות בדרמה, אבל המצח הגבוה והעיניים החכמות שידרו משהו אחר שלא תמיד התחבר לי עם חיים, שאיך לומר מבלי להישמע מתנשא, לא היה הכרוב הכי חריף בקימצ'י. איכשהו גם לא התפלאתי כשחיים סיפר איך יום אחד האה סו רדפה כמו רוח אחרי גנב ארנקים ואחר כך ביטלה בבדיחות דעת תהייה איך הארנק חזר לידיה תוך דקה.

בינתיים דניאל שלנו נולדה. חיים המשיך לקטר על הכול, ובעיקר על כך שהאה סו לא רוצה ילדים, ומצד שני התגאה בעבודה החדשה שלה. חיים, שירד מהים לעבודה משרדית בנמל, הופתע, אך קיבל בהבנה את שעות העבודה הארוכות של אשתו. האה סו התקרבה מאוד לדניאל שלנו והפכה לסוג של "הדודה הקוריאנית" שליוותה אותה לאורך ילדותה בהקראת סיפורים בקוריאנית, בהענקת מתנות ובמחוות אחרות של קרבה.

בשנת 1998 הצטרף חיים לסטטיסטיקה העצובה כאחד מבין 548 הקורבנות של תאונות הדרכים באותה שנה. במקרה שלו היתה זו תאונת פגע וברח מזעזעת בדרך למפגש עבודה בנמל אילת. האה סו עברה תקופה קשה ולבסוף עזבה את הארץ, משאירה אחריה געגועים בלבם של כמה עשרות קוריאנים וילדה אחת בת עשר עם לב שבור על הדודה שעזבה.
פה בגדול איבדנו את האה סו.

קימי ניסתה כמה פעמים ליצור איתה קשר ובאחת הנסיעות שלה לביקורים משפחתיים בדרום קוריאה גם ביקרה בכתובת שהאה סו השאירה בסיאול. כל החיפושים הסתיימו בדד אנד, ואני מצדי הבנתי באיזה שהוא מקום את הצורך של האה סו לשנות פאזה אחרי האסון שעברה. בייחוד על רקע הביקורת הרבה שהיתה לה על חקירת התאונה, שהסתיימה ללא אשמים.

אני שוב מדלג. עכשיו אנחנו בתחילת 2007.
דניאל בתנו מנצלת כמה חודשים פנויים בין סיום התיכון לגיוס ונוסעת לדרום קוריאה כדי ללמוד קוריאנית ולחיות קצת ליד סבא שלה והמשפחה שבמזרח. סוג של "תגלית" קוריאנית, אם תרצו.
ינואר 2007, יום שישי ערב. אנחנו אחרי כוס יין רגועה של תחילת סופ"ש, אוטוטו בדרך לארוחת ערב עם ההורים שלי בחדר האוכל שבקיבוץ. הטלפון מצלצל. בקוריאה עכשיו בסביבות חצות.

"אתם לא מאמינים," מספרת דניאל מעבר לקו, בקולה הפתעה ודחיפות ואולי מעט שמחה, "ראיתי את האה סו."

"מה? איפה?" קימי ואני מחסירים ביחד נשימה.

"עכשיו, בטלוויזיה הקוריאנית."

"איך את בטוחה שזאת היא?" הספקן שבי שואל.

"בטוחה במאה אחוז. היא קצת השמינה, אבל זוכרים את הצלקת שהיתה לה על פרק יד ימין? עשרים פעם שאלתי אותה כילדה ממה היא קיבלה את זה. אין מצב שזאת לא היא," ממשיכה דניאל בביטחון של בת שמונה-עשרה שכבר יודעת הכול. "אבל זה לא העיקר, תקשיבו שנייה," היא חותכת את הספקנות שלנו. "היתה פה עכשיו תוכנית טלוויזיה על מגעי השלום בין דרום קוריאה לצפון קוריאה והיא בכלל מצפון קוריאה."

"לא יכול להיות," אומרת קימי בעברית אחרי ה"סא-סא-ניה" האינסטינקטיבי בקוריאנית.

פה גם אני מאבד את זה, לוקח כמה נשימות הרגעה ושאיפה של זיכרון מהסיגריה האחרונה שעישנתי לפני חמש שנים. "על מה את מדברת?! מאיפה הבאת את זה,"אני ממשיך בטון שאני שומר בימים כתיקונם לעובדים סוררים ולא לבת האהובה היחידה שלי.

"אבא, אמא, קחו אוויר ותקשיבו," היא מסבירה. "הראו בטלוויזיה את השיחות בין הצפון לדרום, והאה סו – שמסתבר ששמה האמיתי הוא פארק האה צ'ונג – היא נציגת משרד החוץ הצפון-קוריאני לשיחות. אני אומרת לכם, אין מצב שזאת לא היא."

לארוחת הערב בחדר האוכל, כמו שאתם מבינים, ההורים שלי כבר הלכו לבד.

קימי ואני התחלנו להריץ בראש מאה סרטים מעורבבים ביחד. קימי, שהכירה היטב את הנספח הצבאי בשגרירות קוריאה בישראל, שנפתחה מחדש בשנת 1992, התקשרה אליו וביקשה קצת פרטים על ה"חבֶרה" פארק האה צ'ונג. במקביל, דניאל ובן-זוגה אז והיום, קים מא-רו, בדקו בגוגל ובמנועי חיפוש קוריאנים. התמונה של פארק האה צ'ונג אכן הופיעה במקומות בודדים כעובדת המחלקה לענייני חוץ בממשל הדיקטטורי ברפובליקה של העם הצפון-קוריאני.

עכשיו גם אני השתכנעתי שזוהי האה סו שזכרנו. בקול כועס למחצה עוד הפטרתי, "היא שמרה את ה'אה' בשם, הבת אלף."

הביוגרפיה החלקית מאוד שלה באתרים לא ציינה שום קשר של נישואים, וברור שגם לא שום קשר לישראל. נדרשו לנו המון זמן וכמה שיחות שקיימנו בינינו כדי לנסות להבין מה בדיוק קרה פה ומי נגד מי בסיפור הדי מוזר הזה. עירבנו גם את עמוס, חבר שעבד במערכת הביטחון, וכמו שאתם מבינים היו לנו המון שאלות כמו: על איזה רקע האה סו הגיעה לישראל? האם ההיכרות עם חיים היתה באמת רומן מקרי בבר? מה היא עשתה בישראל? ואיפה היא עבדה? למה היא עזבה ולאן חזרה ב-1998? אתם יודעים מה, וסליחה על המוח הקונספירטיבי שלי, מה קרה בתאונה בה חיים נהרג?

קימי מול הנספח ואני מול עמוס, ניסינו לחבר עובדות לפרשנויות, אבל נשארנו עם המון מחשבות ואפס תשובות. בשלב מסוים, אחרי שיצאנו לרילוקיישן באירלנד ודניאל נסעה ללמוד באמריקה, ענייני היומיום הורידו אותנו מהסיפור ושכנענו את עצמנו שאין בו בשר.

ככה בשקט עברו להן השנים, והנה ממש לפני כמה חודשים יצא לאור הספר "סודות האטום של קוריאה הצפונית", מאת העיתונאי ד"ר אלי בן זאב. נדרשו לי שני לילות כדי לגמור את 240 העמודים, כששתי עובדות שהופיעו בהם לא עוזבות אותי מאז. העובדה הראשונה מתייחסת לחשד שהקוריאנים הפעילו מרגלי אטום בישראל, והשנייה מגיעה לקראת סוף הספר ומספרת על תפקידה החשוב של אחת בשם פארק האה צ'ונג בתוכנית האטום הצפון-קוריאנית. איני יודע אם יש קשר בין שתי העובדות, אבל הלוואי שדניאל היתה יכולה לפגוש שוב את "הדודה הקוריאנית" שלה, על אדמה בטוחה כמובן. לכו תדעו, אולי אפילו היינו מקבלים כמה תשובות.

| שילוט בפסיפס | זיוה רז

שלום חברים, רציתי לספר ולשתף אתכם על פרויקט שיזמנו מספר חברות 'בנות גיל הזהב' שמשתתפות בחוג פסיפס בבית 'גילאור' שבמועצה.

הרציונל הראשוני היה לתרום לקהילה בתחום שקרוב לליבנו ובאותה הזדמנות גם ליפות את הקיבוץ וכל זה תוך שיתוף ותרומה של חברים נוספים שרוצים בכך. אחרי חיפושים, בדיקות ולבטים רבים - מה מתאים לנו ומה לקיבוץ, איפה ואיך ועוד ועוד שאלות רבות וגם לא מעט קשיים תקציביים, קיבלנו את ברכת הנהלת הקהילה וועדת תרבות ויצאנו לדרך.

החלטנו לעשות שלט פסיפס גדול שיוצב בחורשה על יד 'הספסל הירוק' המיתולוגי וכך כל מי שנכנס לקיבוץ יקבל השראה לאיזה קיבוץ הוא נכנס. התקשרנו עם איריס יהל, אימא של עידו רוימי, והיא הסכימה להיות מדריכה ומלווה שלנו בפרויקט. איריס היא אמנית זכוכית מוערכת מאוד ואנחנו בהחלט בנות מזל על עזרתה ומודים לה מאוד מאוד. כדי להחליט מה יהיה בשלט הזמנו אמנים וגרפיקאים משלנו לתת לנו הצעה. הצוות בראשות יער כץ ואיה שטיינמן נתן לנו הצעה שעליה ישבנו, שינינו קצת, הוספנו דברים שאופייניים לגל און ויצאה בסוף תמונה יפהפייה שתקדם את פני הבאים לקיבוץ. נתחיל בעבודת הפסיפס בקרוב ונשמח להצטרפות של חברים נוספים מכל הגילים.

בקרוב גם נפרסם את שעות פתיחת הסדנה שנמצאת במקלט טבע לשעבר בדרך לפיצה וכל אחד ואחת יוכל לתרום בהדבקת חתיכות הפסיפס. זהו להפעם.

חשוב לי גם לציין שכל העוסקים בפרויקט עושים זאת בהתנדבות מלאה. עדכונים נפרסם בהמשך.

בשם הצוות, הכולל את נאווה פיקס דליה אלינגר, יולנד גוטדינר וזיוה רז.

תמונת הפסיפס המתוכננת:

| מתכון מצה ברייי- | עידו רוימי

באווירת החג, ובעקבות זה שבטח יישארו לכם מלא מצות בבית, קבלו מתכון מעולה ופשוט למצה ברייי טעימה ביותר. אני חושב שזה הדבר הכי טעים שאפשר להפיק מהקרש הזה.

מי שאומר שזה הכי טעים עם כבד קצוץ, שינסה את הכבד עם חלה טרייה ויגיד מה יותר טעים.. :-)

המתכון הוא מלוח, אבל ניתן להמירו למתוק, ולהוסיף פשוט סוכר וקינמון. אפשר לשחק עם הכמויות, אבל הכלל הכי חשוב הוא היחס - מצה = 3 ביצים.

מצרכים:

- 2 מצות
- 6 ביצים
- 3 כפות גבינה צהובה מגורדת
- 2 כפות גבינה בולגרית מפוררת
- 2 כפות עלי זעתר טרי/או בזיליקום
- 1 כפית סוכר
- 1 כף מלח
- 1 כפית פלפל שחור

אופן ההכנה:

1. מערבבים בקערה גדולה את כל החומרים חוץ מהמצות.
2. שוברים את המצות לחתיכות קטנות, מוסיפים לקערה ומערבבים.
3. שמים מעט שמן זית במחבת גדולה ומחממים כדקה.
4. מוסיפים את תכולת הקערה למחבת, ומכסים.
5. מבשלים על אש נמוכה כ 3 דקות, והופכים.
6. מבשלים עוד דקה ומכבים את האש.
7. המצה בריי מוכנה, בתאבון!!

מומלץ לאכול עם סלט ירקות טרי וממרח אבוקדו גלאוני משובח :-)

| סובב גל און |

- ביום שישי 12.2 נטיעות טו' בשבט
- ביום חמישי 25.2 התקיים חידון פורים חגיגי בזום 'זופורים'- תודה לכל המשתתפים הפעילים ונקווה שבשנה הבאה נחגוג רק פנים אל פנים 😊
- ביום שבת 27.2 הפורימון- אוכל, בלונים, רכבת וכיף משפחתי
- יום שבת 13.3 הפנינג אביב- טעם גל און, קרקס כפרי, פעילות כלבים מיוחדת ושמש נעימה במיוחד, כיף גדול!
- יום שלישי 30.3 קולנוע בדשא גלאון, הקרנת סרט לילדים ולמבוגרים.

איזה כיף שאפשר לחזור לחגוג יחד, שימו לב לאירועים הבאים והתנדבו בהמוניכם!

SAVE THE DATE

האירועים עלינו
המצב רוח עליכם...

אירועי מרץ/ אפריל תרבות גל-און:

30.3 (ג') – "דרייב אין" גל-און- הקרנת שני סרטים, לילדים ולמבוגרים במסך ענק, פופקורן חופשי

7.4 (ד')- טקס ערב יום השואה

8.4 (ה') – יום השואה

13.4 (ג') – טקס ערב יום הזיכרון

14.4 (ד') – ציון יום הזיכרון בבוקר, "רצים לזכרם" אחר הצהריים וטקס יום העצמאות בערב

17.4 (שבת)- הפנינג לכל המשפחה בדשאים

29.4 (ה') – ערב ל"ג בעומר- פעילות לתוך הלילה, לינה משותפת באוהלים

30.4 (שישי) – ארוחת בוקר ופעילות מסכמת

פרטים נוספים ושעות יפורסם בסמוך לכל אירוע

נשמח להצעות להתנדבות/ סיוע לכל אירוע
"יחד, זה הזמן של יחד..."

ברכות ואיחולים

* **מזל טוב** לשאנון וליאת אייזנברג **להולדת הבן**. **מזל טוב לקולין ויורם הסבים, לרומן, נטלי,**

שיר והילה הדודים ולכל בני הדודים!

* **מזל טוב להורים רותם ומושי, לאחים יותם ויפתח, להולדת הבת והאחות עופרי!**

לחוגגים יום הולדת עגול בחודש פברואר– מזל טוב!

רוסה גרינברג ויוסי פיקס במלאות לכם **70 שנה!**

ניצן בן ארוש במלאות לך **10 שנים!**

מזל טוב לכל החוגגים בחודש פברואר

עמנואל רובינסקי
שושנה גולן
חיים כהן
יונה רוטבלט
אסתי אלון
מייק המרשלג
נאווה פיקס
יעל לב
אלה קרים
רונן גולן
אהוד נדב
חני שקד
אורה גנטק
אביבה האן

עמית דגן
יונית פרטוק
סטפן גליקסמן
שי מזור
רזי רוטבלט
נפתלי כלפה
שני כפיר
שני רוימי
תמר ססלר
יעל אסולין
נאור הרשקוביץ
טל מייסלס

נדב מנור
יעלה ברוג
יוגב גורדון
דניאל יכנין
עלמה סלהוב
ליאור בן אהרון
גלי אברהם
אבישי שושן
ארז רוימי
נטע גליקסמן
אלמוג שמאי
יוני אייזנברג
אלי מטיסון

לחוגגים יום הולדת עגול בחודש מרץ– מזל טוב!

חנה להבה במלאות לך **90 שנה!**

אהרן גלוזמן וקולין אייזנברג במלאות לכם **70 שנה!**

גל שמאי, אור בן הרוש ותמר רובינסקי במלאות לכם **10 שנים!**

מזל טוב לכל החוגגים בחודש מרץ:

שולמית גולדברג	נועה הולצמן	לירי קריקון
אריאל הורביץ	עדי זלקין	עומר גליקסמן
יוסי גליקסמן	יחיעם רזיאל	אבשלום ריבקין
כרמלה חוצן	אורנית פיקס	סהר רחמוט
אברי פיקס	גבע לבון	איתמר כהן ארזוני
ריצ'רד נתנזון	גל אמיתי	הילי שושן
שמעון ידיד	אלה לב	שוהם פיניה
דורית שוורץ גוטמן	גלעד שושן	נבו כפרי
לימור כהן	שני מקלאוד	רומי שר
לילך בן אהרון	תומר כהן	ניצן כפיר
עומר גולן	שחר בראודה	גילי רז
הדס שור	אלונה עמית	צליל נווה

השתתפו בהכנת הביטאון: עידו רוימי, ברי מאירוביץ, יוסי גל, עליזה אלינגר, זיוה רז, שירה שוורצמן, יונתן שתיל ותמי (פישל) מרקדו.

העמוד האחרון

לא פוליטיקה הפעם. יש לנו מספיק מזה בתקשורת. משהו יותר אופטימי.
יותר נעים לעין.

